

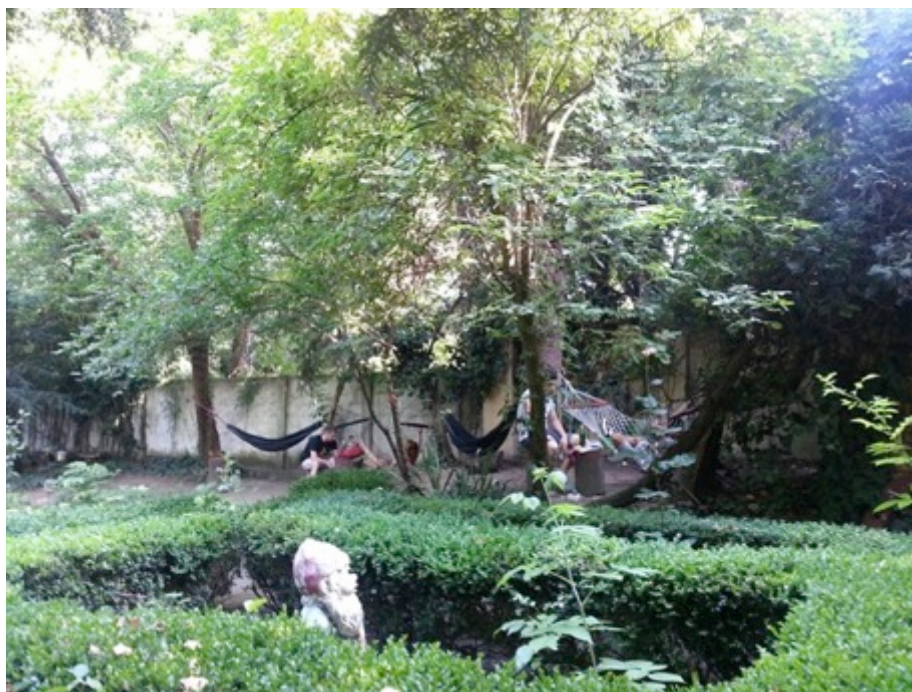
Unde mâncăm în Timișoara

De Getta Neumann

Grea decizie. Ani de-a rândul mergeam la Casa cu flori pe Alba Iulia, comandam șnițel cu sos de vișine și cartofi prăjiți, ca desert clătite cu brânză și smântână, porții uriașe, gust bun, fără surprize. Aer condiționat în săli și vedere spre Piața Unirii de pe terasa de pe acoperiș. Treptat mi s-a lărgit însă orizontul. Am descoperit alte locuri simpatice : Curtea berarilor, vizavi de hotel Continental, Casa bunicii 1 și 2, restaurante pe calea Aradului și Girocului, Grădina bănățeană, Casa del Sole. De la Sky, sus la etajul 6, în Business Center în spatele Pieții 700, ai o vedere asupra Timișoarei cum nu o cunoști.

Anul acesta însă a fost un an excepțional al revelațiilor culinare și nu numai. Ca în toate domeniile, orașul de pe Bega stimulează imaginația, în speță, cea a restauratorilor. La *Musiu* (adică nu fadosit ca *Monsieur*), ești servit la o masă teighea, decorația e retro, toaleta pentru doamne o identifici după rochița albă care atârnă pe ușă. La *Sabres*, cântă o dizeuză cu suflet și cu voce plăcută, în iaz înnoată peștișori roșii, iar peștele din farfurie e proaspăt și gustos.

Localul cel mai *cool* este *Scârț Loc Lejer*. Nu există panou care să indice că pe str Zoe nr. 1 este amenajată o cafenea. Intri ca la tine acasă, îți duci cafeaua sau sucul de soc, băutură foarte en vogue, la masa din grădina care este "interzisă proștilor". În fiecare ungher descoperi câte ceva, un pitic, o tricicletă, ceva

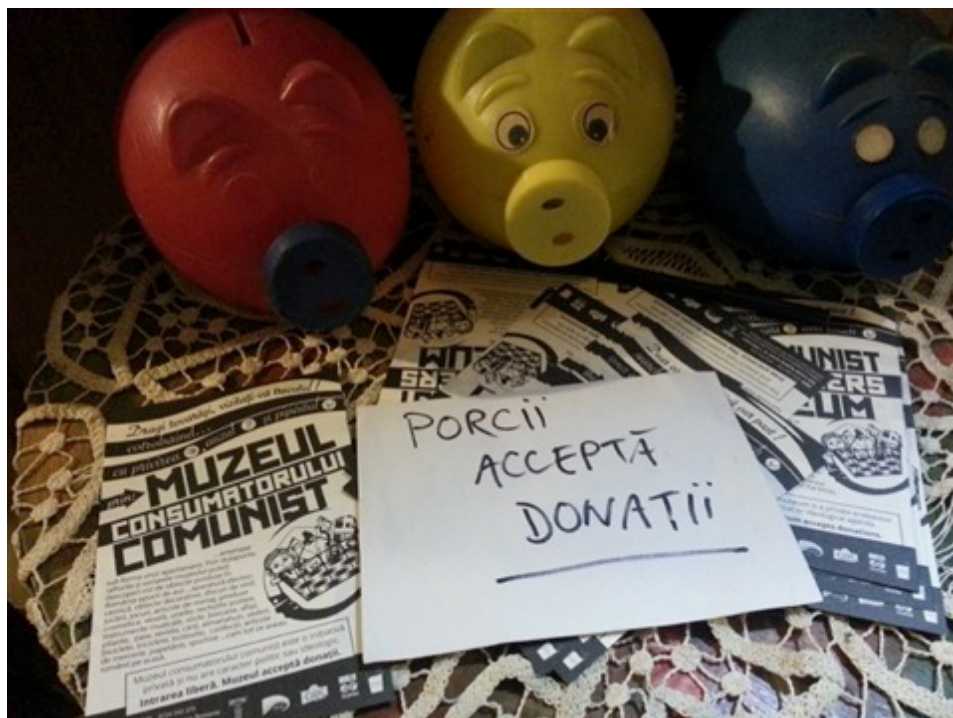

năstrușnic. Unii se leagănă în hamacuri, toți suntem parcă suspendați în afara lumii nebune de fiecare zi, într-un vestibul din care pătrunzi, la subsol, în trecutul nostru. *Muzeul consumatorului comunist*, cu explicații în română și engleză este o inițiativă privată, nu apare niciunde numele întemeietorilor, nici al colecționarilor. *Dragi tovarăși, vizitați-vă trecutul!* Apartamentul - salon,

dormitor, bucătărie, baie – este ticsit cu obiecte, relicve ale unui trecut care nu are mai mult de 50 de ani, dar pare reînviat din negura unor timpuri îndepărtate și străine. Macrameuri, perdelețe, jucării, cărți, reviste vechi, ilustrate, lineale, stilouri, aparate radio, sticle, sifoane, ceasuri, discuri, bibelouri... Poți să cotrobăiești și să scotocești prin sertare, să pipăi obiectele, să descoperi și să-ți amintești, fără să-ți recunoști propriul trecut, atât pare de straniu.

La ieșire, porcii în tricoul românesc te privesc, cumiți pe macrameul de pe măsuța cu furnir. Scârț este un loc unic, fără de pereche, o experiență nemaipomenită.

Ne-ar face plăcere să completăm cele mai de sus cu alte recomandări de restaurante, cafenele, berării, cofetării, parcuri, ștranduri, librării și altele.

Scârț și Muzeul consumatorului comunist

<https://plus.google.com/u/0/photos/102933001133634706661/albums/6164279533313768673>